

Bayer Béla három verse...

Láttam

Láttam vajúdni a fényt,
amint lecsorgott
a mocskos tűzfalon,
s visszaadta a
tócsák szemevilágát,
az aknatorony még
ridegen vigyázta
a hajnal csöndjét,
de a felvonó feszes idegszálain
már megcsillant egy-egy
vézna fénysugár.
Emberek rajzása éledt.
Szemükben féligálmodott
éjszaka melege ült.
Munkásbusz szelte a csöndet
az eszmélő bányaudvaron.
Sziréna kurjantott egy végsőt,
s mint annyiszor,
megindult a bővített
újratermelés.

Ide tartozom

(levélféle apámnak)

Türemkednek mögém az évek,
mint torkomban a szók.
Negyvenévnnyi teherrel ingázom
naponta, a munka és a papírlap között.
Költő nem vagyok. Ha szólok is olykor
a dalosok hangján, a csöndet kívánom
felpattintani. Hazám és házam van itt,
hol a Mecsek lábaihoz guggolnak a
dombok, s hallgatag bányásztekintetek
idomítják arcukhoz a fényt.
Emlékszem, kölyökként gyakorta csodáltam
a meddők púpjaira felkapó Holdat,
a magány is soká volt cimborám.
Még hallom tüdőd dohogását felhígulni
kiskocsmák akkordjain, tenyered kérges
feszültségét is őröm.
Ide tartozom, hol csenevész orgonák
muzsikálnak, s gesztenyék
dajkálnak gyertyacsonkokat.

Altató

Rozsdás az alkony –
nyúlik az árnyék,
sombokor pisszen –
moccan az ág,

vadrózsa izzik
part hűvösében,
kontyukat bontják
lomhán a fák.

Kósa harangszót
ringat az este,
csillagot hintáz
a bársony ég.

Halk hegedűszón
surran az álom –
bókol a Hold is,
ring a sötét.

... és három műfordítása

Josef Michaelis (Michelisz József) versei közül

Szülőfalum

Orgona
nyár pora
ősz est
sírkereszt

Asszociáció

Tested
virágesőben
vajúdó
cseresznyefa

42 Celsius-fok

Pillantásod
olvadó viasza
pórusaimba csorog,
tapintásod gyapotja
omló kelmeként
megtöröl,
szőke hajzuhatag
áraszt el
csendsejyemmel.
Úttalan utakon
verejtékgyöngyök
gurulnak
a fellélegző parázsba –
Láz égeti

a nyári délutánt.

Bayer Béla írja önmagáról:

Létezésemnek első hely- és időhatározóit 1951-ben, Váralján rótták családi Bibliánk előklapjára. Egy héttel Úrnapja előtt jártunk, a nyári kántorbőjt szerdája volt, amikor megzülettem s németajkú anyám személyében fölébe hajolt az első nő. Szemeiben mélybarna zerelem.

Korai eszmélésemet paraszti dédapám bölcs hallgatása és hallgatag bányásztekintetek ilyázták. Az alkotás keresztje apai jussom. Tanítóképzőt, majd a Janus Pannonius Tudományegyetem magyar szakát végeztem el, hogy azután a Hockenheimi Népfőiskola végbízóyítványával tarsolyomban középiskolai német tanár legyek. Sajnos, csak rövid ideig, mert átásom cserbenhagyott. Egy ideje jogilag is vakká nyilvánítottak. Mivel nem tekinthetek szét a külvilágban, önmagamban nyitottam teret. Szerencsére az elmúlt évtizedekben nemcsak éleztem, de láttam is, s így, mivel emlékezetem vizuális, az asszimilált világ továbbra is bennem pulzál.

Három önálló kötetem jelent meg eddig, nyolc antológiának voltam társszerzője.

Bonyhádon élek.

Josef Michaelis versei közül folyóiratunk I. évfolyam 6., valamint 9–10. számában már bemutattunk néhányat.